

Der skal også lyde en støtte til miljøministerens lov og orden-pakke på miljøområdet, til en miljøbevidst trafikpolitik og til en energipolitik, der ud over forsyningsikkerhed og lavt energiforbrug også sikrer en høj grad af miljøbeskyttelse.

Sundhedsvæsenet vil få og bør også have en central placering i debatten i dag, og det forstår jeg, at der er flere partier, der vil bidrage til, men det bør den også få i de kommende måneder i den forestående folketingsamlings politiske forhandlinger.

Selv om vi i de senere år har udfoldet mange bestræbelser på at forbedre behandlingsmulighederne og kvaliteten i sygehusvæsenet, er der mange uløste problemer. Akutte patienter skal naturligvis behandles med det samme, og er der risiko for forværring af en alvorlig sygdom, skal vedkommende naturligvis behandles med det samme.

Den fælles målsætning om en ventetid på maksimalt tre måneder også for de planlagte behandlinger er langt fra nået på alle områder, og det er ikke acceptabelt. Vi må have vilje til sammen med amterne at få løst sygehusvæsenets problemer til gavn for patienterne.

Der er ingen tvivl om, at flere ressourcer er nødvendige, men flere ressourcer gør det ikke alene, og jeg vil da godt give nogle bud på yderligere initiativer.

Det frie sygehusvalg kan udnyttes mere effektivt, dels gennem en bedre information af patienterne, og dels ved at indrette betalingsreglerne sådan, at det behandelende sygehus reelt honoreres for sin indsats.

Vi skal også have en mere fornuftig specialeplanlægning, i sidste ende sikret ved et aktivt landspolitisk medansvar. En samling af højt specialiserede funktioner kan frigøre ressourcer til prioritering af de almindelige folkesygdomme.

Vi skal satse stærkere på afdelinger, der alene udfører planlagte behandlinger. Det giver en god ressourceudnyttelse. Vi skal have en tilrettelæggelse af arbejdet på vore sygehuse, så læger og plejepersonale får mere tid til patienterne.

Med den stadig stigende ældrebefolkning er der brug for en opprioritering af den medicinske behandling med mere sammenhængende behandlingsforløb. Det giver en bedre kvalitet i behandlingen, og mange flytninger af patienter kan undgås.

Og så skal vi endelig have fundet en særlig løsning på problemerne i sygehusvæsenet i hovedstadsområdet.

Det er vores ønske, at vi i de kommende måneder kan finde løsningen på disse vigtige spørgsmål både som led i finanslovforhandlingerne og som led i opfølgningen af Sygehuskommissionens betænkninger, naturligvis i et nært samarbejde med amterne og Hovedstadens Sygehusfællesskab som de driftsansvarlige for sygehusvæsenet. Jeg er glad for de meldinger, der også her til morgen blev givet fra konservativ side om at gå konstruktivt ind i denne diskussion.

De sindslidendes vilkår har igennem de senere år haft en høj prioritet hos regeringen og her i Folketinget. Vi har vedtaget flere dagsordener i enstemmighed her i Folketinget til forbedring af de sindslidendes vilkår, der er indgået aftaler med amter og kommuner, og der er afsat mange midler også over satspulje.

Men vi er nødt til at konstatere, at indsatsen går for langsomt. Jeg synes, det er skandaløst, at der fortsat ikke findes et kvalificeret distriktspsykiatrisk tilbud over alt i landet. Alt for mange mennesker med en svær sindslidelse lades i stikken. Der er også brug for flere sociale tilbud, og der er brug for forbedrede rammer på de psykiatriske afdelinger. Det er ikke acceptabelt, at overbelægning, personalemangel og elendige fysiske rammer fremkalder en øget anvendelse af tvangsmidler i forhold til de sindslidende, for meget medicinering og for hurtige udskrivninger uden en tilstrækkelig efterbehandling.

Jeg ser meget frem til den samlede handlingsplan, som statsministeren har bebudet i sin åbningstale i forhold til behandlingen af de sindslidende. Det haster. Vi har en åbenbar fælles forpligtelse til at få disse urimelige forhold ændret.

Socialdemokratiet har for nylig offentliggjort et udspil på narkoområdet. Vi har i forbindelse med dette arbejde desværre måttet konstatere, at der ikke er nogen faldende tilgang af nye narkomaner, og at de eksisterende behandlingstilbud er helt utilstrækkelige i antal og bestemt også i kvalitet. Forebyggelsen skal styrkes, så færre unge kommer ud i et misbrug. Grundlaget for denne forebyggelse skal fortsat være, at der ikke sker nogen legalisering af narko. Der skal ske en betydelig udbygning af behandlingstilbudene, hvis de skal have nogen effekt. Tilbudene skal være tilpasset den enkelte narkomans særlige situation og være af væsentlig længere